

arbejde og om sager om afvisning, udvisning og ophævelse af udvisningstilhold. Paragraffen vakte nogen betænkelighed i folketingsudvalget, og under et samråd erklærede justitsministeren sig enig i, at den hjemmel, der herved gives administrationen til at afslå andragender om at blive gjort bekendt med erklæringer i visse fremmedsager, ikke vil blive anvendt, hvor andrageren har en saglig begrundelse for sit ønske om at blive gjort bekendt med erklæringernes indhold og vægtige grunde ikke taler derimod.

§ 21 bemyndiger justitsministeren til efter forhandling med den eller de ministre, hvis område spørgsmålet måtte vedrøre, at fastsætte *almindelige lempelser* i bestemmelserne om *opholdstilladelse og arbejdstilladelse* for udlændinge. Denne bemyndigelse er dels begrundet i muligheden for, at udviklingen vil kunne motivere en lempelse i reglerne om opholdstilladelse, dels bundet den i ønsket om at kunne indrømme visse af de udlændinge, som har været her i landet i mange år, en gunstigere stilling end senere indrejste udlændinge.

Loven, der træder i kraft 1. januar 1953, gælder — med et forbehold for retspleje- og straffebestemmelsernes vedkommende — også for *Grønland*. Derimod har den ikke gyldighed for *Færøerne*.

Af de *ændringsforslag*, som folketingsudvalget stillede, gik de væsentligste ud på nøjere at præcisere og at betrygge de rettligheder, som tilkommer en udlænding, der hensættes under bevogtning. For indholdet af disse ændringsforslag er der gjort rede i det foregående ved omtalen af lovens § 8. Andre ændringsforslag tog sigte på at give straffebestemmelserne en enklere affattelse ved at sammendrage 6 paragraffer i regeringsforslaget til 2 med samme strafferamme. Udvalgets betænkning var ganske kort og indskrænkede sig i hovedsagen til et referat af et par erklæringer af justitsministeren om, hvilke retningslinier der vil blive fulgt ved administrationen dels af den nysnævnte § 8, dels af § 20. Begge erklæringer er gengivet i foranstående redegørelse for lovens indhold. Samtlige ændringsforslag vedtoges uden afstemning, og ved 3. behandling skete lovforslagets vedtagelse enstemmigt med 115 st.

Landstinget gennemførte lovforslaget i folketingets affattelse uden udvalgsbehandling. Vedtagelsen var enstemmig med 52 st.